

Impactul terapiei ocupaționale asupra recuperării vârstnicilor convalsenți după infarct miocardic acut

Anca Jianu, Sabina Macovei

Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport, București

Rezumat

Premize. Studiul de față pleacă de la premiza că un program de terapie ocupațională, introdus fără întârziere la pacienții vârstnici aflați în faza a doua de recuperare postaccident coronarian acut, ameliorează parametrii funcționali ai acestora. Se presupune, de asemenea, că terapia ocupațională crește independența funcțională a pacienților.

Obiective. Un program de terapie ocupațională introdus cât mai curând la pacienții vârstnici aflați în faza a doua de recuperare postinfarct miocardic acut ameliorează travaliul cardiac, crește debitul cardiac maximal și, în final, crește capacitatea de efort maximal.

Metodă. Studiul bazat pe un experiment de laborator și natural și pe metoda observației a fost efectuat pe un eșantion de 14 subiecți cu vârsta cuprinsă între 66-74 de ani, externați după o săptămână de spitalizare în Clinica de Cardiologie a Spitalului Fundeni din București, în urma unui accident coronarian acut.

Rezultate. Rezultatele finale ale investigației consumului maxim de oxigen au evidențiat o valoare medie de 18,95 ml/min/kg la bărbați și de 18,82 ml/min/kg la femei. După 9 săptămâni de terapie ocupațională, frecvența cardiacă de repaus înregistrează o scădere la ambele genuri, iar scala simplistă de apreciere a calității vieții indică o îmbunătățire a valorilor medii, comparativ cu cele de la externare.

Concluzii. Compararea valorilor parametrilor funcționali obținute la 3, 6 și 9 săptămâni postinfarct miocardic acut evidențiază importanța reală a terapiei ocupaționale, a posibilităților și limitelor ei în recuperarea bolnavilor coronarieni vârstnici.

Cuvinte cheie: infarct miocardic acut, terapie ocupațională, recuperare, pacienți vârstnici.